

57.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 grudnia 1927 r.

o przemyśle zastawniczym.

Na podstawie art. 42 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorca, prowadzący przemysł zastawniczy, powinien złożyć kaucję w kasie skarbowej właściwej dla miejsca siedziby odnośnego przedsiębiorstwa. Dokument koncesyjny, stwierdzający prawo do prowadzenia przemysłu zastawniczego, władza przemysłowa wydaje przedsiębiorcy dopiero po wręczeniu jej zaświadczenia (pokwitowania) kasy skarbowej o złożeniu odnośnej kaucji.

Przedsiębiorstwa zastawnicze, istniejące w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie mogą być zmuszone do złożenia lub podwyższenia kaucji.

§ 2. Kaucja od przedsiębiorstwa zastawniczego (zakładu głównego lub filji) wynosi 10⁰/₀ kapitału zakładowego; najmniejsza wysokość kaucji wynosi:

- 1) w mieście stoł. Warszawie 25.000 zł.
- 2) w miastach: Krakowie, Lwowie,
Poznaniu i Łodzi 15.000 „
- 3) we wszystkich innych miejscowościach 10.000 „

Kaucję należy złożyć w gotówce lub w papierach publicznych, posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne).

§ 3. Dla zaspokojenia wierzytelności, nie wynikłych z prowadzenia przez przedsiębiorcę przemysłu zastawniczego, kaucja może być wzięta w zastaw lub poddana egzekucji tylko bez uszczerbku dla prawa pierwszeństwa roszczeń, określonych w art. 42 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym.

Wierzytelności takie mogą być zaspokojone z kaucji dopiero w rok po nabyciu prawa zastawu względnie po wyjednaniu egzekucji i to tylko o tyle, o ile przed wydaniem kaucji nikt nie zgłosił władzy przemysłowej roszczeń do przedsiębiorcy, wynikłych z prowadzenia przez niego przemysłu zastawniczego.

§ 4. W razie zmniejszenia się kaucji przemysłowiec powinien pod rygorem utraty koncesji uzupełnić kaucję w terminie, oznaczonym przez władzę przemysłową II instancji, do właściwej określonej w § 2 wysokości.

§ 5. Kaucję zwraca się dopiero w rok po zamknięciu prowadzenia przemysłu zastawniczego, o ile w międzyczasie nikt nie zgłosił władzy przemysłowej roszczeń do przedsiębiorcy o wynagrodzenie szkody, wynikłej z prowadzenia przez przedsiębiorcę przemysłu zastawniczego.

§ 6. Postanowienia powyższych paragrafów nie mają zastosowania do zakładów zastawniczych, organizowanych przez Państwo, związki komunalne, komunalne kasy oszczędności oraz inne osoby prawa publicznego, o ile zakłady te nie są obliczone na zysk.

§ 7. Dotychczasowe przepisy, dotyczące się zawierania umów zastawniczych, obowiązków i praw prowadzącego przemysł zastawniczy w razie niewykupienia zastawionego przedmiotu, oraz sposobu prowadzenia ksiąg i wykazów pozostają tymczasowo w mocy aż do odmiennego uregulowania.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie następnego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*